

**MINISTERSTVO OBRANY ČESKÉ REPUBLIKY
VOJENSKÉ ZPRAVODAJSTVÍ**

VÝROČNÍ ZPRÁVA

o činnosti Vojenského zpravodajství za rok 2013

ÚVODNÍ SLOVO ŘEDITELE

Vážená paní, vážený pane,

předkládám Vám již desátou výroční zprávu o činnosti Vojenského zpravodajství. Díky těmto zprávám má veřejnost možnost sledovat vývoj a činnost této služby od roku 2004.

Loňský rok byl poznamenán mediálně sledovanou kauzou související se vznesenými obviněními vůči nejvyšším představitelům Vojenského zpravodajství. Činnost Vojenského zpravodajství však nebyla touto kauzou nijak narušena, úkoly stanovené vládou a vymezené zákonnou působností byly splněny a tato výroční zpráva je toho důkazem.

Věřím, že informace obsažené ve výroční zprávě i přes jejich nezbytnou obecnost podávají obraz o kvalitní práci příslušníků Vojenského zpravodajství a budou pro Vás přínosem.

Ředitel Vojenského zpravodajství
plukovník Ing. Jan BEROUN

OBSAH

1	KOMUNIKACE S VEŘEJNOSTÍ.....	4
2	ZÁKLADNÍ INFORMACE.....	5
2.1	Rámcová organizační struktura.....	6
2.2	Rozpočtové prostředky.....	7
3	ZADÁVÁNÍ ÚKOLŮ A JEJICH REALIZACE	8
4	VÝSLEDKY ČINNOSTI	9
4.1	Krizové regiony.....	9
4.2	Terorismus a extremismus	17
4.3	Proliferace zbraní hromadného ničení, konvenčních zbraní a materiálů dvojího užití... ..	18
4.4	Kybernetické hrozby	19
4.5	Aktiviny zpravodajských služeb cizí moci na území České republiky v oblasti obrany. .	20
4.6	Záměry a činnosti namířené proti zabezpečování obrany České republiky.....	20
4.7	Záměry a činnosti ohrožující utajované informace v oblasti obrany České republiky ...	20
5	SPOLUPRÁCE V RÁMCI ČESKÉ REPUBLIKY	21
6	ZAHRANIČNÍ SPOLUPRÁCE	22
6.1	Multilaterální spolupráce.....	22
6.2	Bilaterální spolupráce.....	23
6.3	Vojenská diplomacie	23
7	OCHRANA UTAJOVANÝCH INFORMACÍ.....	24
7.1	Personální bezpečnost	24
7.2	Bezpečnost komunikačních a informačních systémů.....	24
7.3	Fyzická bezpečnost	24
7.4	Administrativní bezpečnost.....	24
7.5	Archivní služba	24
7.6	Zpřístupnění dokumentů bývalé Vojenské kontrarozvědky a Zpravodajské správy Generálního štábu Československé lidové armády a realizace evidenčních dotazů oprávněných subjektů.....	25
8	KONTROLA ČINNOSTI VOJENSKÉHO ZPRAVODAJSTVÍ	26
8.1	Vnější kontrola a její výsledky.....	26
8.2	Vnitřní kontrola a její výsledky.....	26
9	601. SKUPINA SPECIÁLNÍCH SIL PROSTĚJOV	28

1 KOMUNIKACE S VEŘEJNOSTÍ

V oblasti komunikace se širokou veřejností a zástupci jednotlivých sdělovacích prostředků Vojenské zpravodajství (VZ) svým přístupem pokračovalo v již několik let dodržovaném trendu vstřícné spolupráce.

Zájem o informace, na který Vojenské zpravodajství v souvislosti se svou činností a v souladu se zněním zákona č. 106/1999 Sb., *o svobodném přístupu k informacím*, ve znění pozdějších předpisů reagovalo, byl uspokojen jak přímými reakcemi v písemné podobě, tak i internetovými portály www.vzcr.cz a www.601skss.cz.

V průběhu roku probíhala realizace nového, oproti původnímu rozsáhlejšího a přehlednějšího dvojjazyčného webového rozhraní internetového portálu Vojenského zpravodajství, které bylo uvedeno do provozu 3. ledna 2014.

Jako souhrnný přehled stěžejních činností Vojenského zpravodajství za kalendářní rok je zpracována tato Výroční zpráva, kterou může využít jak laická, tak i odborná veřejnost.

2 ZÁKLADNÍ INFORMACE

Vojenské zpravodajství je jednotná ozbrojená zpravodajská služba České republiky integrující rozvědnou i kontrarozvědnou činnost, která získává, shromažďuje a vyhodnocuje zpravodajské informace, které jsou zásadní pro zajištění obrany České republiky.

Postavení, působnost a kontrola Vojenského zpravodajství je upravena zákonem č. 153/1994 Sb., *o zpravodajských službách České republiky*, ve znění pozdějších předpisů.

Zákon č. 289/2005 Sb., *o Vojenském zpravodajství*, ve znění pozdějších předpisů upravuje povinnosti a oprávnění příslušníků VZ, používání specifických prostředků získávání informací, využívání osob jednajících v jeho prospěch, vedení evidencí a kontrolu jeho činnosti.

Vnitřní organizaci a činnost vymezuje *Statut Vojenského zpravodajství*, který schválila vláda České republiky.

Úkoly Vojenskému zpravodajství v rámci jeho působnosti ukládá vláda České republiky a současně odpovídá za jeho činnost. S vědomím vlády České republiky je oprávněn ukládat úkoly Vojenskému zpravodajství také prezident České republiky.

Primárním úkolem Vojenského zpravodajství je zabezpečování informační podpory ústavních činitelů, kteří odpovídají za obranu a bezpečnost České republiky. Mimo to poskytuje informační podporu představitelům Armády České republiky související s ochranou jednotek nasazených v zahraničních operacích a s vývojem v krizových regionech světa.

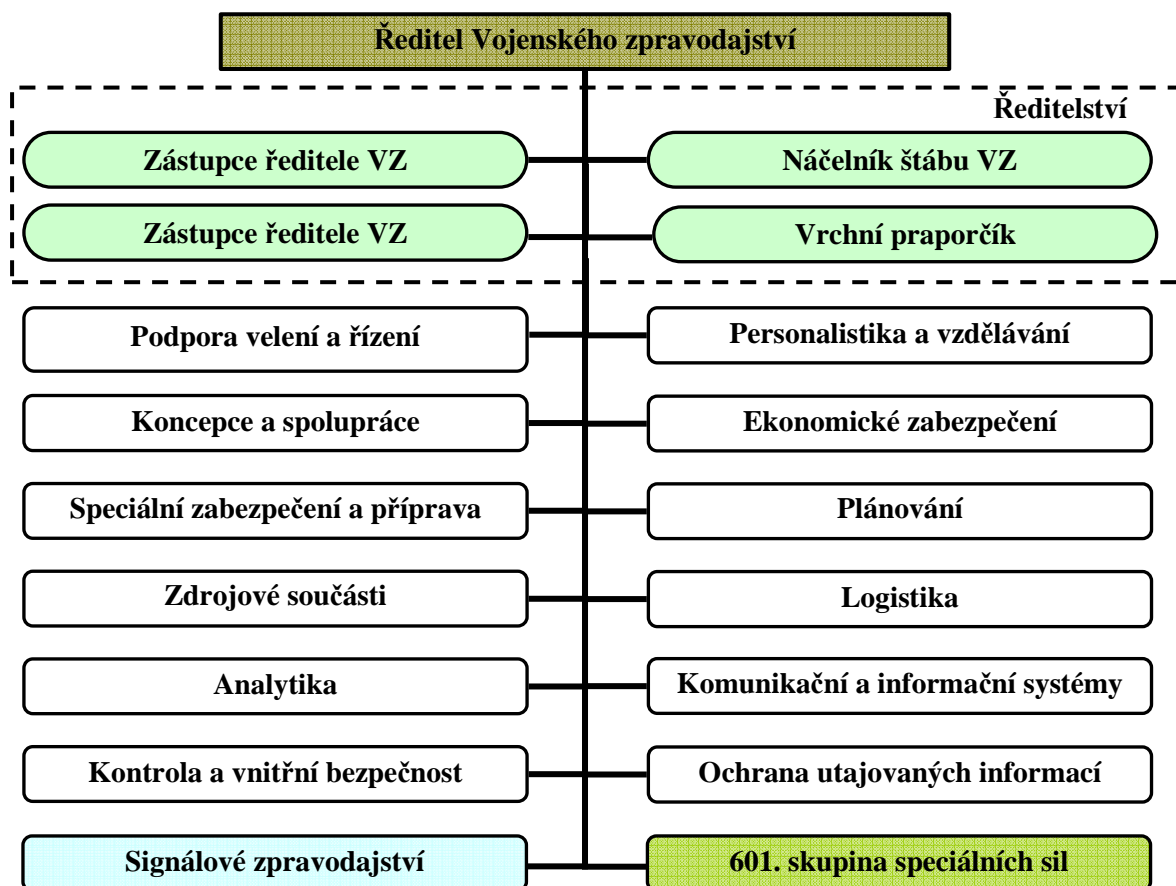
S ohledem na členství České republiky v Organizaci Severoatlantické smlouvy (North Atlantic Treaty Organisation – NATO) a Evropské unii (European Union – EU) plní Vojenské zpravodajství i úkoly vyplývající ze závazků vůči těmto organizacím.

2.1 Rámcová organizační struktura

Vojenské zpravodajství je součástí rezortu Ministerstva obrany. V čele Vojenského zpravodajství stojí ředitel, který je z výkonu své funkce odpovědný ministru obrany.

Příslušníci Vojenského zpravodajství jsou ve služebním poměru podle zákona č. 221/1999 Sb., *o vojácích z povolání*, ve znění pozdějších předpisů nebo v pracovním poměru podle zákona č. 262/2006 Sb., *zákoník práce*, ve znění pozdějších předpisů.

V roce 2013 mělo Vojenské zpravodajství následující rámcovou organizační strukturu:

2.2 Rozpočtové prostředky

Při finančním hospodaření bylo postupováno podle pravidel stanovených zákonem č. 218/2000 Sb., *o rozpočtových pravidlech a o změně některých souvisejících zákonů*, ve znění pozdějších předpisů, zákonem č. 320/2001 Sb., *o finanční kontrole ve veřejné správě a o změně některých zákonů*, ve znění pozdějších předpisů. Veškeré příjmy a výdaje Vojenského zpravodajství byly zařídovány podle rozpočtové skladby Ministerstva obrany ČR a jsou součástí účetnictví vedeného v souladu se zákonem č. 563/1991 Sb., *o účetnictví*, ve znění pozdějších předpisů, s ohledem na § 20 zákona č. 153/1994 Sb., *o zpravodajských službách České republiky*, ve znění pozdějších předpisů.

Vojenskému zpravodajství byl v rámci rozpočtu Ministerstva obrany k 1. lednu 2013 stanoven rozpočet výdajů v celkové výši **1 990 758 tis. Kč**, který byl v průběhu roku navýšen externími rozpočtovými opatřeními o 239 541 tis. Kč na konečnou výši **2 230 299 tis. Kč**. Rozpočtové a mimorozpočtové zdroje byly v souhrnu k 31. prosinci 2013 vyčerpány z 93,33 %. Nevyužité finanční prostředky ve výši 148 769 tis. Kč tvořily kapitálové výdaje.

3 ZADÁVÁNÍ ÚKOLŮ A JEJICH REALIZACE

Činnost Vojenského zpravodajství v oblasti získávání a poskytování informací oprávněným adresátům byla realizována v souladu se zákonem č. 153/1994 Sb.

V roce 2013 Vojenské zpravodajství plnilo úkoly vyplývající ze zákonné působnosti a úkoly stanovené vládou České republiky obsažené v prioritách činnosti zpravodajských služeb České republiky. Dále plnilo závazky vůči zpravodajským orgánům NATO a EU, kdy se jednalo zejména o poskytování zpravodajských informací na základě jejich požadavků na informace.

V průběhu roku 2013 Vojenské zpravodajství předalo celkem **715 informačních výstupů**, které byly určeny zejména prezidentu republiky, předsedovi a členům vlády, nejvyšším představitelům ministerstva obrany a Armády ČR a dále zpravodajským orgánům NATO a EU a partnerům v rámci bilaterální spolupráce.

Kompletní souhrn zpravodajské činnosti a další informace týkající se Vojenského zpravodajství za minulý rok jsou uvedeny v utajované Zprávě o činnosti Vojenského zpravodajství za rok 2013, která byla v souladu s § 8 odst. 1 zákona č. 153/1994 Sb. předložena prezidentu republiky a vládě.

4 VÝSLEDKY ČINNOSTI

4.1 Krizové regiony

Region Blízkého a Středního východu

Situaci v regionu Blízkého a Středního východu ovlivňovaly v roce 2013 změny mocenských struktur v Egyptě a pokračující krize v Sýrii, která se negativně promítla i do zhoršení bezpečnosti zejména v Libanonu. Trvalo také napětí související s iránským jaderným programem a snahami mezinárodního společenství o jeho omezení a kontrolu. Nestabilitu vykazovaly rovněž státy, které prošly v minulém období zásadními politickými změnami – Libye, Irák a Jemen. K uklidnění v regionu nepřispívalo ani nadále zablokované izraelsko-palestinské mírové jednání, kde přes úsilí USA nedošlo prakticky k žádnému pozitivnímu posunu.

Výrazně negativní trend v hodnoceném období představovalo narůstání radikálních náboženských tendencí v regionu a zvyšování míry násilí v probíhajících konfliktech. Podstatně se zvýšil počet útoků teroristického typu a bojové akce v krizových oblastech byly často vedeny bez ohledu na jejich dopady na civilní obyvatelstvo. Oslabení nebo přímo rozpad státních mocenských struktur měly za následek celkové zhoršování bezpečnostní situace s negativními dopady na lokální i zahraniční subjekty, včetně státních zájmů České republiky.

Krise v **Sýrii** se dále prohlubovala a vyvrcholila v srpnu 2013, kdy v důsledku použití chemických zbraní na předměstí hlavního města Damašku zahynuly stovky osob. Tato událost zaktivizovala mezinárodní společenství a na základě americko-ruské iniciativy bylo dosaženo dohody o likvidaci syrského arzenálu chemických zbraní s konečným plánovaným termínem 30. 6. 2014. Přes tento pozitivní krok se však zatím nepodařilo najít politické řešení konfliktu. Negativními trendy vývoje byly narůstající vliv radikálních náboženských skupin v řadách ozbrojené opozice a neschopnost vrcholných opozičních orgánů sjednotit jednotlivé skupiny a frakce pod centrální politické vedení a vojenské velení. Naopak syrský režim si udržoval vnitřní soudržnost a byl schopen své politické cíle promítnout do vojenských a bezpečnostních opatření v nejdůležitějších regionech země. Ozbrojené síly podporující stávající režim v roce 2013 přešly do protiofenzivy a podařilo se jim dosáhnout dílčích úspěchů zejména v příhraničních prostorech s Libanem a v severní provincii Aleppo. Přes tyto částečné územní zisky však nebyl syrský režim schopen čelit povstalcům na celém území země a opoziční skupiny si nadále uchovávaly své postavení zejména v příhraničních prostorech s Tureckem, Irákem a Jordánskem. Síly opozice byly také schopny udržet si své pozice na předměstích Damašku a provádět útoky na vládní cíle v centru města. V důsledku intenzivních bojů prakticky na celém území země narůstal počet syrských uprchlíků do sousedních států i počet vnitřně vysídlených osob. Počet syrských emigrantů přesáhl ke konci

roku 2013 již 2 miliony osob a naléhavou humanitární pomoc v Sýrii potřebovalo více než 4 miliony obyvatel¹. Enormní nárůst počtu syrských uprchlíků výrazně destabilizoval celkovou regionální situaci a kladl mimořádné nároky na mezinárodní společenství, které se usilovně snažilo najít odpovídající zdroje pro humanitární pomoc postiženým osobám.

Vojenské zpravodajství v uvedeném období hodnotilo situaci v Sýrii, informovalo oprávněné adresáty o vojenskopolitické situaci a poskytovalo jim podklady pro jejich rozhodování. Mimořádná pozornost pak byla věnována všem souvislostem použití chemických zbraní v Damašku a následnému vývoji v této problematice. Výraznou prioritou Vojenského zpravodajství bylo postihování všech aspektů bezpečnostní situace v Sýrii s ohledem na ochranu života a zdraví personálu dosud funkčního velvyslanectví ČR v Damašku. Nedílnou součástí činnosti byla rovněž aktivní účast zástupců Vojenského zpravodajství a jejich podíl na práci odborných orgánů NATO a EU při hodnocení situace v Sýrii.

Bezpečnostní a vnitropolitická situace v **Libanonu** se během roku 2013 postupně zhoršovala vlivem krize v sousední Sýrii, hlavní politické subjekty této konfesně velmi fragmentované země však na eskalaci vzájemného násilí neměly zájem.

Zapojení hnutí Hizballáh do vojenské podpory syrského vládnoucího režimu významně přispívalo k pokračující radikalizaci sunnitské komunity v Libanonu i Sýrii a vedlo k celé sérii odvetných útoků proti tomuto šíitskému hnutí a jeho syrským spojencům v Bejrútu i v dalších částech Libanonu. Bezprecedentním pumovým útokem radikálních sunnitů byla napadena i ambasáda Íránu v Bejrútu, který vojensky, finančně a materiálně podporuje hnutí Hizballáh a vládu v Sýrii. Radikalizaci sunnitské komunity rovněž trvale podněcovaly akce vojenských a bezpečnostních sil, které v Libanonu zasahovaly výhradně proti sunnitským radikálům a zapojení Hizballáhu do bojů v Sýrii nechávaly bez povšimnutí.

Nekontrolovatelný příliv uprchlíků ze Sýrie se stal významným zdrojem sunnitských radikálů, kteří se následně zapojovali do rostoucích odvetných útoků proti Hizballáhu. Zhruba jeden milion převážně sunnitských uprchlíků ze Sýrie postupně změnil těžce udržovanou rovnováhu a soužití mezi náboženskými komunitami v Libanonu. Do budoucna představuje velmi výbušný problém, který může vyústit v další občanskou válku. Přítomnost syrských uprchlíků zároveň výrazně přispívá k nárůstu nezaměstnanosti a zvyšování sociálně-ekonomického napětí v Libanonu.

Podstatnou roli v dosavadním malém zájmu hlavních politických subjektů eskalovat vzájemné násilí sehrála vojenská síla Hizballáhu vůči jeho sunnitským protivníkům v Libanonu. Zdrženlivost hnutí Hizballáh motivovala jeho potřeba prioritně podporovat syrský režim a obava, že většími střety se sunnitskými radikály by si odčerpalo kapacity, potřebné pro případný další konflikt s Izraelem.

Ve vojenské, vojenskopolitické a zahraniční oblasti **Írán** pokračoval ve snaze stát se v oblasti Blízkého a Středního východu regionálním hegemonem. Hlavní podporu směřoval k Sýrii, která nadále představuje strategicky důležitého spojence Íránu v tomto regionu. Významným spojencem Íránu byl v tomto úsilí Irák, který umožňoval íránským vojenským letounům poskytovat syrskému režimu logistickou pomoc. Po moři dopravoval Írán Sýrii rovněž zásoby ropy. Podporu poskytoval Írán také šíity ovládané vládě v Iráku, militantnímu libanonskému hnutí Hizballáh a povstaleckým silám v Afghánistánu.

Finanční důvody vyvolané mezinárodními sankcemi limitovaly íránský vojensko-průmyslový komplex ve vývoji a výrobě dalších pokročilejších zbraní a zbraňových systémů

¹ Oficiální údaje Organizace OSN pro uprchlíky

a vedly pouze k omezenému a dílčímu přezbrojování pravidelné armády. Charakter íránských ozbrojených sil však zůstal nadále především obranný, íránské pozemní, vzdušné a námořní jednotky se pravidelně zaměřovaly na procvičování operací při případném vnějším vojenském napadení.

Nebezpečí propuknutí vojenského konfliktu, jehož příčinou by byl problematický charakter íránského jaderného programu, se ve druhé polovině r. 2013 výrazně snížilo.

Přispělo k tomu zejména zvolení reformně vystupujícího nového prezidenta Hasana Rúháního, schopného uzavřít s mezinárodní komunitou dočasnou dohodu o jaderném programu, která má postupně eliminovat rizika, vyplývající z tohoto programu pro bezpečnost a stabilitu regionu Blízkého a Středního východu.

Egyptská arabská republika procházela v roce 2013 výraznými změnami, které bylo možné přirovnat k nové revoluci. Vojenské zpravodajství sledovalo nárůst nespokojenosti většiny egyptského obyvatelstva s islamistickým vedením země, který v polovině roku 2013 vedl k masovým demonstracím a intervenci egyptským ozbrojených sil. Poté, co se armáda postavila na stranu nespokojené společnosti, sesadila prezidenta Muhammada Mursího a rozpustila stávající vládu, se Egypt ocitl na okraji vnitrostátní krize. Tento stav doprovázela vysoká míra polarizace egyptské společnosti, což zemi ještě více destabilizovalo.

Hlavní roli ve stabilizaci bezpečnostní situace ve druhé polovině roku 2013 hrála egyptská armáda. Současně se sesazením islamistické vlády byl v zemi pro zajištění stability bezpečnostní situace vyhlášen výjimečný stav se zákazem nočního vycházení, který umožnil armádním jednotkám asistovat egyptské policii a rozšířil pravomoci příslušníků egyptských ozbrojených sil k zajištění veřejného pořádku. Armáda díky včasnými strategickými rozhodnutími zásadně přispěla k zajištění stability a minimalizovala hrozbu vzniku lidových nepokojů a hrozícího krveprolití v ulicích egyptských měst. Současnou izolací nejvyšších představitelů Muslimského bratrstva došlo k efektivnímu narušení schopnosti této organizace adekvátně reagovat na vývoj situace v zemi.

Vzhledem k nepřetržité přítomnosti několika tisíců nespokojených islamistů a pravidelnému konání protestních demonstrací za účasti až dvou set tisíc osob sledovalo VZ vývoj bezpečnostní situace a přijímaná bezpečnostní opatření egyptských bezpečnostních sil v okolí **zastupitelského úřadu České republiky (ZÚ ČR) v Káhiře**. Protesty v blízkosti objektu ZÚ ČR představovaly zvýšené bezpečnostní riziko pro příslušníky ČR působící na úřadech ZÚ. VZ hodnotilo, že hlavním úkolem nasazených příslušníků ozbrojených sil byla eliminace negativních vlivů masových protestů na veřejný pořádek. Rozsah a počty nasazených sil v blízkosti ZÚ ČR v Káhiře odpovídaly vysoké míře rizika, kterou demonstrace islamistů pro stabilitu země představovaly.

Stejně jako v předcházejícím období představoval **Sinajský poloostrov** v roce 2013 oblast trvalé nestability. Zhoršená bezpečnostní situace přetrvávala na severu a severovýchodě poloostrova, zejména v oblasti mezi městy Ariš a Rafah a podél celé společné hranice s Izraelem až po město Taba na jihu. Ve druhé polovině roku 2013, kdy byla po zásahu armády sesazena islamistická vláda, se ozbrojené útoky vedené proti egyptským ozbrojeným silám rozšířily i do střední a jižní části Sinaje. Další rizikový prostor, který byl považován za baštu militantních skupin, představovalo pohoří Jabal Halal.

Vývojem situace na Sinajském poloostrově byla přímo ohrožena činnost pozorovatelské mise MFO². Hlavní hrozbu představovaly aktivity příslušníků místních ozbrojených skupin spojené s omezením svobody pohybu, např. nelegální silniční zátarasy

² Multinational Force & Observers

a zadržování konvojů logistického zásobování MFO. Vojenské zpravodajství zintenzivnilo své zpravodajské úsilí zejména ve druhé polovině roku 2013 v souvislosti s nasazením českého vojenského dopravního letounu CASA na podporu pozorovatelské mise MFO. Vzhledem ke skutečnosti, že primárním cílem ozbrojených skupin působících v oblasti Sinajského poloostrova jsou egyptské vojenské a policejní objekty, hodnotilo Vojenské zpravodajství riziko provedení útoků proti misi MFO jako nízké.

Vývoj **situace na palestinských územích** byl v roce 2013, stejně jako v roce předcházejícím, ovlivňován vzájemným vnitropalestinským rozkošem a minimálním pokrokem v otázce mírových rozhovorů mezi Palestinci a Izraelem. Zásadním faktorem, který v průběhu roku negativně ovlivňoval situaci na palestinských územích v bezpečnostní, ekonomické a sociální oblasti byla nestabilita v regionu Blízkého a Středního východu způsobená primárně ozbrojeným konfliktem v Sýrii a sesazením islamistické vlády v Egyptě.

Proces vzájemného usmíření mezi oběma hlavními palestinskými frakcemi Fatahem (Západní břeh) a Hamasem (Pásmo Gazy), který byl zahájen v průběhu roku 2011, zůstával stále na mrtvém bodě. Obě palestinské skupiny měly rozdílný názor na podobu a podmínky vytvoření vlády národní jednoty, která je klíčovým bodem zahájení vzájemného sjednocení. V rámci vnitropalestinského soupeření Fatah využíval v roce 2013 narůstající izolace konkurenčního Hamasu k jeho dalšímu oslabení a doufal v potenciální převzetí Pásma Gazy zpět pod svou kontrolu. Hnutí Hamas bylo citelně zasaženo ztrátou strategických partnerů Sýrie a Íránu v důsledku svého postoje k syrskému konfliktu a také díky změně ve vedení Egypta, které po sesazení islamistické vlády přijalo restriktivní postoj vůči Hamasu z důvodu jeho vazeb na Muslimské bratrstvo. Výsledkem sílícího tlaku na hnutí Hamas bylo jeho hledání nových finančních sponzorů v oblasti Zálivu a podpora militantních skupin bojujících na Sinaji proti egyptským bezpečnostním silám.

Bezpečnostní situace v **Iráku** se v průběhu roku 2013 nadále zhoršovala. Pokračující vlna teroristických útoků a ostatního násilí gradovala v důsledku komplikovaného vývoje na vnitropolitické scéně, což ještě více prohloubilo sektářské napětí ve společnosti. Zvýšenou intenzitu teroristických aktivit dále doprovázely neutichající protesty sunnitské a kurdské menšiny. Jejich nespokojenost nepřerostla ve větší násilnosti, avšak napětí ve společnosti a bezpečnostního vakua využily sunnitské teroristické skupiny a buňky napojené na al-Káidu ke každodenním útokům proti iráckým bezpečnostním silám a iráckému obyvatelstvu s cílem vytvořit v zemi autonomní islámské území.

Region Afghánistán – Pákistán

Informační činnost byla v roce 2013 zaměřena na získávání poznatků týkajících se vývoje celkové bezpečnostní situace v Afghánistánu a zejména provincií Kábul, Lógar, Vardak a Parván, ve kterých působili příslušníci Armády České republiky. Mezi zásadní vojenskopolitické otázky patřily problematika blížících se prezidentských a provinčních voleb (první polovina roku 2014), stav Afghánských národních bezpečnostních sil (ANSF)³ a situace kolem usmiřování afghánské vlády s protivládním hnutím Tálibán. S blížícím se koncem mise ISAF⁴ (prosinec 2014) vystupovaly výrazněji do popředí témata předávání odpovědnosti za bezpečnost země afghánským bezpečnostním složkám, možné důsledky ukončení mise a bilaterální strategické či bezpečnostní dohody, které Afghánistán uzavíral, včetně dosud nepodepsané bilaterální bezpečnostní dohody s USA.

³ Afghan National Security Forces

⁴ International Security Assistance Force

V průběhu roku 2013 se bezpečnostní situace postupně zhoršovala, a to zejména ve východoafghánských provinciích, včetně oblastí, ve kterých působily jednotky Armády České republiky.

Rok 2013 charakterizoval rovněž znatelný nárůst počtu bezpečnostních incidentů v donedávna nepoměrně klidnějších oblastech, například v oblasti hlavního města Kábul i ve většině severních provincií Afghánistánu. Celkový počet bezpečnostních incidentů se však oproti roku 2012 nezvýšil, což bylo dáno především nižším počtem operací ISAF a pověřením ANSF sběrem dat, nikoli snížením akceschopnosti povstalců.

Z důvodu zmenšení počtu operací vedených mezinárodní koalicí ISAF se povstalecké skupiny v mnohem větší míře střetávaly s ANSF, a to i na hlavních zásobovacích trasách vedoucích do Kábulu, důsledkem čehož byl výrazný nárůst počtu ztrát ANSF. Vysoké ztráty na straně ANSF indikovaly malou připravenost místních bezpečnostních složek samostatně působit proti povstalcům. Se snížením aktivit ISAF souvisel i pokles počtu incidentů, při kterých útočí příslušníci ANSF na koaliční vojáky, tzv. Green-on-Blue, a to na úroveň roku 2011.

Prezident Karzaj ve snaze o zajištění vlastní bezpečné a pohodlné budoucnosti zasahoval do přípravy blížících se voleb a blokoval podpis bilaterální bezpečnostní dohody s USA kladením stále nových podmínek. Problémy s podpisem této dohody začaly bezprostředně po otevření kanceláře Tálibánu v katarském hlavním městě Dauhá na počátku léta 2013. Usmírovací jednání však oficiálně uvázla na mrtvém bodě kvůli vyvěšení vlajky Tálibánu a oficiálnímu názvu kanceláře „Politická kancelář Islámského emirátu Afghánistán“.

Vyhodnocování vývoje bezpečnostní a politické situace v **Pákistánu** věnovalo Vojenské zpravodajství pozornost zejména z důvodu přítomnosti velitelských kádří povstaleckých skupin působících proti jednotkám ISAF na pákistánském území. Některé teroristické sítě působící v obdobných prostorech jako povstalci navíc deklarovali zájem útočit proti cílům v Evropě. Významným faktorem ovlivňující celý region byla stabilita pákistánského státu, kde došlo spíše k dílčímu pozitivnímu vývoji.

V roce 2013 v **Pákistánu** přetrvávala dlouhodobě zhoršená bezpečnostní situace, zvýšilo se sektářské násilí a prohloubila ekonomická krize. Na vojenskopolitickou situaci mělo vliv několik závažných faktorů. Na jaře v zemi proběhly parlamentní volby, které byly v pákistánském kontextu první, kdy civilní vláda dokončila svůj mandát a předala jej další civilní vládě. Ve vysokých funkcích ozbrojených složek byly v průběhu roku 2013 provedeny personální změny. Výběr nového nejvýznamnějšího vojenského představitele v zemi, náčelníka štábu pozemních sil, byl důležitý nejen kvůli vymezení budoucí strategie vůči militantním uskupením, ale také pro možnou změnu v nastavení vztahů a poměru sil mezi armádou a pákistánskou vládou.

Pákistánská armáda byla nucena plnit úkoly na třech frontách, a to bojovat proti separatistům v provincii Balúčistán, proti militantním skupinám podél hranic s Afghánistánem ve Federálně spravovaných kmenových oblastech FATA⁵ a střežit vlastní zájmy ve sporu s Indií o oblast Kašmíru na severovýchodě země. Přes zvýšené úsilí, které pákistánské bezpečnostní složky věnovaly v průběhu roku 2013 zajištění bezpečnosti, se místním extremistům podařilo provést řadu úspěšných útoků proti armádním a policejním subjektům, státním zařízením či minoritnímu šítskému obyvatelstvu.

V průběhu jara 2013 se pákistánsko-afghánské vztahy dočasně zhoršily, a to v reakci na květnové ozbrojené střety mezi příslušníky afghánských bezpečnostních složek a

⁵ Federally Administered Tribal Areas

pákistánské armády. Ve vztahu k Afghánistánu zůstává hlavním cílem Pákistánu udržovat vlastní vliv a omezovat indické zájmy.

Region států bývalého Sovětského svazu

Ruská federace (RF) pokračovala v roce 2013 ve snaze opět získat pozici světové velmoci. Navýšení schopnosti projekce síly, vysoká úroveň operační a bojové přípravy ozbrojených sil (OS), posilování uskupení vojsk na hlavních strategicko-operačních směrech a nárůst obranných výdajů přispívaly k prosazování cílů v oblasti zahraniční politiky RF.

Nové vedení rezortu obrany v čele s generálem Sergejem Šojgu položilo důraz na naplňování částečně změněných reformních kroků, zvyšování mobility a modernizaci výzbroje klíčových součástí OS.

Společně s kontinuálním růstem obranných výdajů RF byly v roce 2013 rovněž posíleny investiční výdaje rezortu obrany. Prostředky směřovaly především na realizaci Státního programu vyzbrojování (SPV) OS RF na období 2011 - 2020. Hlavním garantem plnění SPV je ruský vojenskoprůmyslový komplex, který pokračoval v procesu modernizace a restrukturalizace vybraných podniků a zvyšování objemu produkce. Přestože obnova ruského zbrojního průmyslu byla zařazena mezi priority ruské vlády, docházelo během roku 2013 ke zpoždění procesu modernizace vojenskoprůmyslového komplexu a tím i k problémům v realizaci kontraktů uzavřených na základě SPV. Vzhledem k dosavadním problémům je splnění všech projektů SPV v plném rozsahu diskutabilní.

Novým prvkem operační a bojové přípravy ozbrojených sil je vyhlášení mimořádných a neohlášených prověrek pro všechny druhy ozbrojených sil a druhy vojsk ve všech vojenských okruzích. Prověrky poskytovaly vedení rezortu zpětnou vazbu s ohledem na probíhající reformu a současně byly využity k výrazné mediální prezentaci, demonstrující schopnosti ozbrojených sil rychle a pružně reagovat na krizové situace.

Ve snaze upevnit postavení globálního aktéra jsou posilovány schopnosti dálkové projekce síly, které se projevily vyšší aktivitou vojenských námořních sil v mezinárodních vodách. Ruské vojenské námořní síly celoročně působily v oblasti východního Středomoří jako jeden z prvků zahraniční politiky, deklarující podporu syrskému prezidentskému a vládnímu režimu. K tomuto účelu byla využívána ruská námořní základna materiálně technického zabezpečení v přístavu Tartús na území Sýrie. Představitelé RF oznámili zájem obnovit trvalé námořní uskupení v regionu. Dálkové letectvo a vojenské námořní síly v roce 2013 zaměřily aktivity rovněž do oblasti Arktidy, což prokazuje zvyšující se zájem RF o ochranu vlastních zájmů v tomto strategicky významném a na nerostné bohatství hojném regionu.

Nejvýznamnější výcvikovou aktivitou roku 2013 bylo strategické cvičení Západ 2013, které se uskutečnilo na území Běloruska a Kaliningradské oblasti v blízkosti státních hranic členských zemí NATO. Jedním z cílů cvičení bylo prověřit součinnost ruských a běloruských jednotek při obranně svazového státu.

V průběhu celého roku 2013 pokračovalo ze strany Ruské federace ovlivňování ekonomické a vojenskopolitické situace v zemích bývalého Sovětského svazu. Nejmarkantnější snahy o ovlivňování byly zaznamenány v Bělorusku a na Ukrajině. Stejně jako v roce 2012 pokračovala ruská politika v regionu Střední Asie v oslabování vojenskoekonomického vlivu ze strany USA a Čínské lidové republiky. Snaha o zasahování do vnitropolitické situace měla největší úspěch na Ukrajině, jejíž vedení na konci roku 2013 neočekávaně změnilo postoj při jednání s Evropskou unií a nepodepsalo asociační dohody.

Reforma ozbrojených sil **Ukrajiny**, doprovázená snižováním počtů zaměstnanců rezortu obrany a redukcí organizačních celků a techniky, pokračovala i v roce 2013. Projevil se trend zhoršující se finanční situace ozbrojených sil díky trvalému poklesu objemu finančních prostředků alokovaných pro rezort obrany. Navzdory dlouhodobému snižování finančních prostředků byl však v průběhu roku 2013 schválen tzv. Komplexní státní program reformy a rozvoje ozbrojených sil Ukrajiny do roku 2017, který se velmi pravděpodobně nepodaří uskutečnit. Následkem toho bude docházet k dalšímu snižování operačních schopností všech složek ozbrojených sil Ukrajiny.

Pokračující vnitropolitické problémy v **Bělorusku**, spojené zejména s režimem prezidenta Alexandra Lukašenka, umožnily v průběhu roku 2013 celkové zvýšení vlivu Ruské federace. Vzhledem k přetrvávajícímu nedostatku finančních prostředků se tak Bělorusko stalo závislé na ruské podpoře v oblasti dodávek vojenské techniky a zabezpečování vzdušného prostoru.

U ruských vojenských útvarů a jednotek dislokovaných v obou separatistických regionech **Gruzie** (Abcházie a Jižní Osetie) pokračoval trend zlepšování podmínek výkonu služby. Nový gruzínský prezident a vláda ustoupili od řešení problému separatistických republik ozbrojeným konfliktem a soustředili se na diplomatická vyjednávání.

V oblasti Střední Asie a Jižního Kavkazu pokračovala Ruská federace v upevňování vlivu a zvyšování vojenské přítomnosti na základnách v Tádžikistánu, Kyrgyzstánu a Arménii. Ratifikována byla smlouva o prodloužení pronájmu 201. vojenské základny OS RF v Tádžikistánu a posílen byl letecký prvek na letecké základně Kant OS RF v Kyrgyzstánu. Pokračující profesionalizace, přezbrojování a navyšování počtů vojenské techniky a personálu bylo potvrzeno u 102. vojenské základny OS RF v Arménii.

Region Afrika

V kontextu problematiky regionální bezpečnosti se zájem Vojenského zpravodajství v průběhu roku 2013 soustředil na oblast Sahelu, jmenovitě pak na prohlubující se krizi v **Mali**. Důraz byl při tom kladen na podchycení základních vývojových trendů v zemi a zpravodajské zabezpečení příslušníků AČR, působících v Mali v rámci výcvikové mise EU.

Počátek roku 2013 probíhal v Mali ve znamení stupňujících se bojových aktivit islámských radikálních hnutí. S cílem zabránit zhroucení malijských státních struktur v důsledku tlaku radikálů zahájily francouzské ozbrojené síly v zemi přímou vojenskou intervenci. Rozhodný zásah stabilizoval bezpečnostní situaci v postižených centrálních regionech a poskytl státům Africké Unie čas k přípravě stabilizační mise. Vojenské operace společných francouzských a afrických sil poté donutily radikály k odchodu z měst do odlehlých oblastí.

Návrat malijských vojáků do oblastí pod kontrolou tuarežských separatistů opět vyhrotil napětí a byl provázen krátkými ozbrojenými střety. Propuknutí konfliktu větší intenzity bránila přítomnost mezinárodních jednotek, nicméně sílící nejistota a chaos v oblasti umožňovaly postupný návrat islámských radikálů. Malijské vedení, paralyzované hlubokou politickou krizí, nebylo dlouho schopno přijímat kroky nezbytné ke stabilizaci a reintegraci severních regionů. Zvrat ve vývoji přinesly prezidentské volby v srpnu 2013. Jejich vítěz, I. B. Keita, dokázal za cenu značně kontroverzních kroků (např. povýšení bývalých vůdců převratu a jejich následné penzionování) průběžně snižovat vliv vojenské junty na chod státu. Nástup I. B. Keity rovněž znamenal nový impuls pro dialog malijských úřadů s tuarežskými separatisty a jinými mocenskými skupinami působícími na severu země.

Ve snaze identifikovat míru ohrožení příslušníků AČR působících v Bamaku byly vyhodnocovány operační schopnosti islámských radikálů, možnosti jejich skrytého působení v metropoli v podobě teroristických buněk a v neposlední řadě také převažující nálady místní populace ve vztahu k intervenčním silám. Na základě analýzy a průběžného hodnocení dostupných informací byly bezpečnostní hrozby a rizika útoků proti vojákům AČR vyhodnoceny jako nízké.

Region Balkán

Při hodnocení vojenskopolitické a bezpečnostní situace západního Balkánu lze celkový trend za rok 2013 definovat jako mírně pozitivní⁶. Zdrojem tohoto trendu je příznivý vliv činnosti mezinárodního společenství.

Z pohledu bezpečnosti nadále představují hlavní potenciální destabilizující faktory etnické problémy, organizovaný zločin, složitá sociálně-ekonomická situace, nacionalismus a náboženský radikalismus. Vojenské zpravodajství věnovalo pozornost těmto jevům v souvislosti se zajištěním bezpečnosti občanů České republiky, působících v tomto regionu v mezinárodních organizacích, zejména v KFOR⁷, UNMIK⁸, EULEX⁹ a v rámci diplomatických misí.

Za významný úspěch lze považovat pozitivní posun v otázce normalizace vztahů mezi **Srbskem a Kosovem**, protože tento problém dlouhodobě představuje závažný zdroj napětí v oblasti západního Balkánu. Obnovená jednání politických reprezentací obou zemí, zprostředkovaná zástupci EU, přinesla nakonec příznivý výsledek. V dubnu 2013 zástupci obou zemí přijali zásadní dohodu, jež obsahuje principy pro budoucí proces normalizace vzájemných vztahů. Důležitou součástí zmíněné dohody bylo ujednání, že v listopadu 2013 se v Kosovu uskuteční volby do místních orgánů. Volby proběhly podle plánu a díky aktivnímu a většinou konstruktivnímu přístupu srbských i kosovských vládních institucí dopadly poměrně úspěšně. Přes odpor částí srbské populace žijící v Kosovu se srbské vládě nakonec podařilo přesvědčit významnou část kosovských Srbů, že přelomová dohoda z dubna 2013 jim v budoucnu přinese pozitivní změny. Vedení EU ocenilo flexibilitu obou zemí tím, že posunulo proces integrace do EU do další etapy.

Aktivita kosovsko-srbských radikálů, protestujících proti „příliš vstřícné“ politice Bělehradu vůči Kosovu, několikrát během roku 2013 negativně ovlivnila bezpečnostní situaci v severním Kosovu. Největší vlna incidentů (typickým projevem byl útok ručním granátem proti majetku „zrádců“) byla registrována v období kolem místních voleb, hlavním motivem útočníků bylo odstranit kosovské Srby od účasti ve volbách.

⁶ V centru dlouhodobé pozornosti Vojenského zpravodajství je zejména bezpečnostní situace v Kosovu, Srbsku a Bosně a Hercegovině

⁷ Kosovo Force - mezinárodní vojenská mise v Kosovu pod velením NATO

⁸ United Nations Interim Administration Mission in Kosovo – prozatímní administrativní správa OSN v Kosovu

⁹ European Union Rule of Law Mission - civilní mise EU pro podporu výstavby právního subjektu

Celková situace v **Bosně a Hercegovině** nevybočila v roce 2013 z trendu posledních několika let. Bezpečnostní situace byla klidná, nicméně nadále přetrvává vzájemná nedůvěra a nevraživost mezi hlavními státotvornými etniky (muslimy, Srby a Chorvaty). Jednota společného státu Bosny a Hercegoviny je trvale konfrontována se separatistickými tendencemi ze strany politických představitelů Republiky Srbské. Dlouhodobě špatné sociálně-ekonomické podmínky v Bosně a Hercegovině jsou nadále potenciálním zdrojem eskalace sociálního napětí.

Neefektivní politické a ekonomické struktury mají negativní vliv na pomalé reformy jednotných ozbrojených sil Bosny a Hercegoviny. Přetrvávající neschopnost naplnit požadavky NATO na kompatibilitu ozbrojených sil a urovnání vlastnických vztahů k majetku ozbrojených sil brání další euroatlantické integraci země. Omezená kapacita na odstranění minových polí se podílí na tom, že bezpečnostní riziko v této oblasti je nadále vysoké. Podobná situace je v otázce nadměrného množství nevyužitých zbraní a munice, které se na území Bosny a Hercegoviny nachází a které stále nebylo zlikvidováno.

4.2 Terorismus a extremismus

Terorismus

V rámci monitorování terorismu se Vojenské zpravodajství v roce 2013 zaměřilo zejména na včasnou identifikaci hrozeb a kvantifikaci rizik vyplývajících z možných záměrů teroristických organizací poškodit zájmy České republiky a jejích spojenců na úseku obrany. Vojenské zpravodajství se také soustředilo na sledování šíření radikálního islamismu, který by mohl představovat bezpečnostní hrozbu pro obranu České republiky.

Přestože se Česká republika aktivně zapojuje do protiteroristických operací NATO a EU v Afghánistánu a Mali a nadále se hlásí k tradičnímu spolenectví s USA a Izraelem, není pro islamistické teroristické organizace primárním cílem. Riziko naplnění hrozby teroristického útoku proti ozbrojeným silám České republiky na jejím území bylo doposud velmi nízké. Vysokému riziku však v tomto ohledu čelí příslušníci AČR působící v zahraničních misích NATO, EU a OSN a také čeští vojenští diplomaté na zastupitelských úřadech, a to především v zemích Blízkého a Středního východu, severní Afriky a Asie, kde regionálně působí zejména odnože al-Káidy.

Z hlediska monitorování aktivit teroristických organizací Vojenské zpravodajství v roce 2013 sledovalo aktivity al-Káidy, která se po oslabení svých vojenských kapacit více zaměřila na šíření džihádistické ideologie mezi muslimskou komunitou v Evropě, včetně České republiky. Dominantní úlohu zde mají zejména džihádistické webové stránky a sociální média jako Facebook nebo Twitter, kde se nekontrolovaně šíří radikální myšlenky a postoje ovlivňující smýšlení mladých evropských muslimů. Tím se zvyšuje hrozba vlků samotářů, kteří teroristické útoky plánují a provádějí nezávisle na al-Káidě a jsou proto obtížněji odhalitelní zpravodajskou činností.

Vojenské zpravodajství monitorovalo také odnože al-Káidy, které v důsledku Arabského jara vznikly či výrazně posílily a převzaly iniciativu globálního působení al-Káidy. Z této množiny se jako nejzávažnější hrozba vyprofilovala syrská odnož al-Káidy ISIS (Islamic State of Iraq and al-Sham), která se netají svým záměrem působit proti evropským zájmům. Tato organizace má ve svých řadách islámské bojovníky s evropským občanstvím, kteří v Sýrii prošli radikalizací, bojovým výcvikem a po návratu do evropských zemí mohou představovat bezpečnostní hrozbu.

V souvislosti s konáním příprav Zimních olympijských her v Soči sledovalo Vojenské zpravodajství aktivity teroristických skupin na Severním Kavkazu a jejich propojení s kavkazskými komunitami v Evropě. Nejvyšší hrozbu představovala v tomto ohledu teroristická organizace Islámský emirát Kavkaz, která se připojila ke globálnímu džihádu vedeného al-Káidou. Jejím prvořadým cílem je Ruská federace, nicméně v prohlášeních vůdců al-Káidy již mnohokrát zazněly výzvy k útoku proti evropským zájmům.

Extremismus

V oblasti extremismu se Vojenské zpravodajství v souladu se zákonnou působností zaměřilo především na identifikaci aktivních příslušníků a sympatizantů pravicového extremismu (PEX) a jejich aktivity představující rizika v oblasti obrany. Poměrně novým rysem v problematice sledování extremistických projevů u příslušníků rezortu je nárůst násilí v kontextu s ultrapravicovými strukturami. Podchyceny byly signály o prolínání neonacistických myšlenek a projevů s radikalizací jedinců směřující ve většině případů mezi fotbalové hooligans.

V průběhu roku se Vojenské zpravodajství informačně podílelo na akci Útvaru pro odhalování organizovaného zločinu Policie České republiky zaměřené na zadržení osob patřících do skupiny pravicových radikálů, posléze obviněných z nedovoleného ozbrojování. V této skupině hrál klíčovou úlohu voják Armády České republiky, příslušník tvrdého jádra PEX.

Činnost osob, které byly identifikovány jako stoupenci pravicového extremismu zůstává na základě vyhodnocených poznatků Vojenského zpravodajství nadále nekoordinovaná. Ultrapravicové křídlo tvořené příslušníky rezortu obrany, stejně jako v civilním sektoru, postrádá vůdčí osobnost, která by byla schopna činnost pravicových extremistů koordinovat. Bezpečnostní hrozbou zůstávají extremisticky smýšlející jednotlivci, zejména pak ti s prvky zvyšující se radikalizace.

4.3 Proliferace zbraní hromadného ničení, konvenčních zbraní a materiálů dvojího užití

Prioritou VZ zůstala v roce 2013 rovněž oblast proliferace zbraní hromadného ničení (ZHN) a nelegálních obchodů s vojenským materiálem a konvenčními zbraněmi. V proliferaci ZHN byla pozornost soustředěna na rizikové státy z oblastí jižní a jihovýchodní Asie a Blízkého a Středního východu. Státy uvedených regionů, jako např. Írán nebo KLR, v roce 2013 vědomě obcházejí uvalené sankce OSN a EU s cílem získat komponenty využitelné v oblastech jaderných technologií, při vývoji raketových nosičů a bezpilotních prostředků.

Nežádoucí transfer technologií a know-how byl u Íránu a KLR realizován zejména prostřednictvím fiktivních obchodních společností za účelem pořízení materiálu dvojího užití, deklarovaného primárně pro průmyslové účely. Tyto státy vyvíjely rovněž zvýšené úsilí o vysílání studentů a vědeckých pracovníků do technologicky vyspělých států s cílem získat potřebné znalosti o důležitých a dosud nezvládnutých součástech jaderného výzkumu.

Vojenské zpravodajství se intenzivně podílelo na činnosti orgánů mezinárodních kontrolních režimů a tvorbě dokumentů jejich expertních skupin. Na základě získaných poznatků z této činnosti předpokládá Vojenské zpravodajství, že oblast proliferace ZHN zůstane i nadále významnou bezpečnostní hrozbou. Specificky pro Českou republiku jde zejména o bezpečnostní riziko proliferace technologií využitelných ve vývoji a výrobě jaderných, biologických a chemických zbraní a jejich potenciálních přepravních prostředků.

Jedním z důležitých úkolů Vojenského zpravodajství je podíl na státní kontrole obchodu s vojenským materiálem v rámci zákonů České republiky (zejména zákon č. 38/1994 Sb., *o zahraničním obchodu s vojenským materiálem*) a přijatých mezinárodních závazků. Z tohoto důvodu se Vojenské zpravodajství vyjadřovalo v rámci licenčního řízení k žádostem jednotlivých firem jak v rozsahu komoditních položek, tak i územní působnosti s ohledem na stávající bezpečnostní situaci v zemích určení a platná mezinárodní omezení.

Vojenské zpravodajství se na požádání vyjadřovalo rovněž k obchodování s průmyslovými výbušninami a k žádostem jednotlivých subjektů o udělení licence k nakládání s vysoce nebezpečnými látkami.

4.4 Kybernetické hrozby

Vojenské zpravodajství i nadále přiřazuje střední riziko hrozby narušování bezpečnosti kybernetického prostoru ČR, včetně MO, avšak s potenciálem velmi rychlého růstu.

Pokračující rozvoj kybernetických schopností některých vojensky významných států byl pro Vojenské zpravodajství předmětem zájmu také v roce 2013. Vyrůstal zájem státních subjektů využívat kybernetických operací, jež jsou zapracovány jako součást národních vojenských a bezpečnostních strategií a doktrín. Z tohoto důvodu Vojenské zpravodajství předpokládá, že kybernetické aktivity se budou postupně stávat nástrojem pro prosazování vojenskopolitického a mezinárodního vlivu, popřípadě budou významnou součástí vojenských konfliktů. Některé státy budou ve svých strategiích využívat kybernetických kapacit jako odstrašujícího potenciálu před případnými kybernetickými útoky.

V globálním měřítku opět významně vzrostlo riziko provádění komplexních a speciálně zaměřených kybernetických útoků na klíčové segmenty kritické informační infrastruktury cílových států a subjektů. Běžné kybernetické útoky jsou postupně nahrazovány utajovanými cílenými a sofistikovanými kampaněmi. V roce 2013 byl potvrzen rostoucí trend kybernetické špionáže, jejímž cílem bylo získávat informace politické, vojenské a zejména ekonomické povahy. Dalším zásadním trendem v oblasti kybernetických útoků se v současnosti stává tzv. „komercializace hackingu“, která spočívá v možnosti nákupu kybernetického útoku podle předem stanovených požadavků, což dává jednotlivcům i skupinám s omezenými možnostmi velký potenciál v různých oblastech. Hlavním nebezpečím „komercializace hackingu“ je pak dostupnost a poměrně nízká cena.

Pro potenciální cíle kybernetických útoků představovaly v roce 2013 opět zvýšené riziko různé aktivity kriminálních skupin a jednotlivců, jež preferovaly generování finančního zisku a získávání citlivých informací z neveřejných informačních systémů, uživatelských účtů a webových stránek za využívání různých metod kybernetické špionáže. Činnost hacktivistů, zaměřující se primárně na manipulaci s veřejným míněním formou různých protestních akcí a vedení informačních operací, byla v rámci České republiky na nízké úrovni. Aktivita teroristických a extremistických organizací, či jejich přívrženců v kybernetickém prostoru byla omezená. Soustřeďovala se na vedení komunikace, získávání informací o potenciálních cílech, distribuci prohlášení a šíření radikalizace. Rozsah i frekvence kybernetických aktivit těchto subjektů, podobně jako rozvoj kybernetického potenciálu ozbrojených sil řady států, budou významně narůstat.

4.5 *Aktivity zpravodajských služeb cizí moci na území České republiky v oblasti obrany*

Jedním ze základních úkolů Vojenského zpravodajství plněných v kontrarozvědné činnosti bylo rozkrývání aktivit zpravodajských služeb cizí moci v oblasti obrany.

Prioritně byla kontrarozvědná činnost Vojenského zpravodajství v roce 2013 zaměřena na hrozby vyplývající z aktivit zpravodajských služeb Ruské federace, především vojenské rozvědky GRU, vůči rezortu obrany. Další kontrarozvědnou prioritou Vojenského zpravodajství bylo monitorování aktivit zpravodajských služeb Čínské lidové republiky a jejich obchodních společností se zaměřením na hrozbu technologické špionáže v oblasti obrany.

4.6 *Záměry a činnosti namířené proti zabezpečování obrany České republiky*

Také v roce 2013 sledovalo Vojenské zpravodajství v souladu se svojí zákonnou působností výskyt jevů a činností ohrožujících zabezpečování obrany ČR. Usilovalo především o ochranu významných ekonomických zájmů a eliminaci rizik, které vznikají přirozenou cestou v souvislosti s obchodními aktivitami zahraničních i domácích společností.

Významná pozornost byla v uplynulém roce věnována neehospodárnému a neefektivnímu nakládání se svěřenými finančními prostředky, účelovému obcházení zákona při zadávání zakázek, vytváření privilegovaného přístupu k těmto zakázkám a tím zdánlivě konkurenčního prostředí ve výběrových řízeních. Konkrétně lze uvést nekorektní postup při vypsání účelového výběrového řízení na opravu a servis poškozené techniky, klientelistické vazby vedoucí k účelovosti vyhlášených výběrových řízení, bezdůvodný nákup náhradních dílů a nedodržení technologických postupů. V této souvislosti se Vojenské zpravodajství prioritně věnovalo identifikaci uvedených rizik v prostředí státních podniků, jejichž zakladatelem je Ministerstvo obrany. Poznatky o neehospodárném užití prostředků a tím zvyšujících se nákladů rezortu Ministerstva obrany byly dále získány v souvislosti s vysokými náklady na zabezpečení některých vzdělávacích a výcvikových aktivit.

Vojenské zpravodajství mimo jiné v uplynulém období poukázalo na možné porušení zásad ochrany utajovaných informací při provozování některých technických systémů, které mají vliv na bezpečnost zbraňového systému, jehož jsou součástí. Zjištěné nedostatky v oblasti komunikačních a informačních systémů a s tím spojené omezení jejich funkčnosti zvyšují riziko ohrožení příslušníků AČR v zahraničních operacích.

4.7 *Záměry a činnosti ohrožující utajované informace v oblasti obrany České republiky*

Vojenské zpravodajství se v roce 2013 zabývalo uveřejněním rezortních informací na internetovém portále. Přestože se nejednalo o zásadní pochybení, byly v součinnosti s odpovědnými velitelskými orgány provedeny potřebné korekce a poučení vojáků, čímž se snížilo riziko opakování tohoto negativního jevu.

Ohrožení utajovaných informací v oblasti obrany ČR ve smyslu zákona č. 412/2005 Sb., nebylo v roce 2013 identifikováno.

V oblasti bezpečnosti informačních systémů nebyly zjištěny žádné relevantní poznatky nasvědčující ohrožení utajovaných informací rezortu obrany nebo informací, které poskytly rezortu obrany NATO, EU a partnerské státy, k jejichž ochraně se Česká republika zavázala.

5 SPOLUPRÁCE V RÁMCI ČESKÉ REPUBLIKY

Při plnění zadaných úkolů spolupracuje Vojenské zpravodajství se zpravodajskými službami České republiky a dalšími orgány státní správy. Spolupráce se zpravodajskými službami probíhá, v souladu s § 9 zákona č. 153/1994 Sb., na základě dohod uzavíraných se souhlasem vlády České republiky.

Spolupráce probíhá především formou pravidelné, ale i ad-hoc výměny zpravodajských informací a formou expertních jednání.

V roce 2013 pokračovala intenzivní spolupráce s Bezpečnostní informační službou, Úřadem pro zahraniční styky a informace, Generálním ředitelstvím cel, Ministerstvem zahraničních věcí, Národním bezpečnostním úřadem, Ministerstvem vnitra a Policií České republiky. V rámci Policie České republiky se jednalo především o Útvar pro odhalování organizovaného zločinu, kde bylo Vojenské zpravodajství zapojeno do součinnosti s Národním kontaktním bodem pro terorismus.

Vojenské zpravodajství se rovněž aktivně podílelo na práci Společné zpravodajské skupiny, jejímž účelem je koordinace bezpečnostních opatření zpravodajských služeb České republiky, Ministerstva vnitra, Ministerstva zahraničních věcí, Policie České republiky a dalších státních subjektů. Hlavním úkolem skupiny je shromažďování a analýza všech informací souvisejících s možným teroristickým ohrožením České republiky.

6 ZAHRANIČNÍ SPOLUPRÁCE

Spolupráce se zpravodajskými službami cizí moci a s orgány NATO a EU přispívá ke zvýšení schopností VZ plnit úkoly stanovené zákonem a prioritami vlády.

Spolupráce Vojenského zpravodajství se zpravodajskými službami cizí moci se v souladu s § 10 zákona č. 153/1994 Sb. uskutečňuje pouze se souhlasem vlády České republiky.

Spolupráce Vojenského zpravodajství s NATO a EU vyplývá z plnění závazků členství České republiky v těchto mezinárodních organizacích.

6.1 *Multilaterální spolupráce*

Nejvýznamnějšími aktivitami v oblasti alianční spolupráce byla společná setkání a jednání na úrovni ředitelů vojenských zpravodajských služeb zemí NATO. Tato jednání se uskutečnila s cílem dosáhnout jednotné koncepční vize vrcholného managementu vojenských zpravodajských služeb aliance v oblasti dalšího rozvoje aliančních zpravodajských schopností a informačního zabezpečení probíhajících a budoucích operací NATO.

V rámci EU proběhla konference ředitelů vojenských zpravodajských služeb členských zemí, kteří se při svém jednání zaměřili především na dosažení vyšší úrovně kvality zpravodajské informační výměny a zpravodajské podpory politických orgánů Unie, zejména Evropské služby vnější akce.

Základní formou spolupráce Vojenského zpravodajství s NATO a EU bylo vzájemné zasílání zpravodajských informací k zájmovým regionům. K hodnocení informační výměny a společným diskuzím byly pořádány odborné zpravodajské konference NATO a EU, jichž se zástupci Vojenského zpravodajství aktivně účastnili.

K problematice rozvoje a zajištění toku zpravodajských informací jak z organizačního, tak i technického a bezpečnostního hlediska proběhly za účasti příslušníků Vojenského zpravodajství odborné konference, jejichž výsledky přispěly k dalšímu rozvoji multilaterální spolupráce ve výše uvedených oblastech.

Vojenské zpravodajství se podílelo na zpracování zpravodajských dokumentů NATO a EU. Bylo aktivním účastníkem konferencí a multilaterálních jednání členských států NATO zaměřených na hodnocení aktuálních hrozeb vůči Severoatlantické alianci a jejím operacím. Významnou součástí multilaterální spolupráce byla rovněž realizace aktivní zpravodajské ochrany zařízení NATO na území ČR.

V rámci komplexního civilně-vojenského zpravodajského zabezpečení aliance pokračovala spolupráce s Civilním zpravodajským výborem NATO, který koordinuje činnost civilních zpravodajských služeb členských států v rámci mezinárodního štábu. Vzájemná spolupráce civilních a vojenských zpravodajských služeb byla realizována v oblasti zpracování a schválení hodnocení klíčových strategických hrozeb a bezpečnostních rizik pro NATO. Při posuzování tohoto dokumentu byl uplatňován princip jednotného postoje zpravodajských služeb členských zemí. Proto v rámci České republiky Vojenské zpravodajství řídilo koordinaci národního postoje k tomuto dokumentu s ostatními zpravodajskými službami.

6.2 Bilaterální spolupráce

Bilaterální spolupráce Vojenského zpravodajství se zahraničními partnerskými službami byla realizována s cílem efektivnějšího naplňování priorit zpravodajské činnosti Vojenského zpravodajství stanovených vládou ČR.

K 31. prosinci 2013 mělo Vojenské zpravodajství povolenou spolupráci s celkem 59 zpravodajskými službami cizí moci ze 41 států.

Dvoustranná spolupráce Vojenského zpravodajství a partnerských zahraničních zpravodajských služeb probíhala na několika úrovních. Základní formou spolupráce byla bilaterální výměna zpravodajských informací. Dále byla realizována bilaterální jednání expertních týmů a vzájemné předávání zkušeností v konkrétních oblastech zpravodajské činnosti. V rámci informační výměny v operativní kontrarozvědčné zpravodajské činnosti bylo realizováno 14 jednání se zahraničními partnerskými službami.

Nejvyšší formou spolupráce byla realizace společných zpravodajských operací s partnerskými zahraničními zpravodajskými službami.

6.3 Vojenská diplomacie

Vojenská diplomacie představovaná úřady přidělců obrany (ÚPO) patří mezi významné součásti Vojenského zpravodajství, které se podílejí na zajišťování a rozvíjení bilaterálních vztahů mezi Ministerstvem obrany České republiky a ministerstvy obrany zájmových států a s partnerskými zpravodajskými službami cizí moci.

V závěru roku 2013 mělo Vojenské zpravodajství akreditováno přidělců obrany ve 27 zemích a dalších 30 zemí bylo realizováno přiakreditací. V průběhu roku byl uzavřen úřad přidělců obrany ve Vídni. S ohledem na relevanci Rakouské republiky v bilaterálním i regionálním rozměru zahraničněpolitického směřování České republiky v oblasti obrany a bezpečnostní politiky bylo rozhodnuto o přiakreditaci Rakouska ÚPO v Bratislavě.

Přes vnitropoliticky složitou a bezpečnostně nestabilní situaci v Syrské arabské republice se i v roce 2013 podařilo Vojenskému zpravodajství zabezpečit plnou funkčnost ÚPO v Damašku bez toho, že by tento byl nucen omezit některou z oblastí plněnou v rámci činnosti úřadu.

Jedním z rozhodujících úkolů plněných vojenskou diplomacií byla informační podpora ústavním činitelům České republiky realizujících rozhodovací proces v oblasti obrany a bezpečnosti, dále pak představitelům Armády České republiky a jejím jednotkám plnícím úkoly v zahraničních operacích. Příslušníci vojenské diplomacie působící v zahraničí se rovněž podíleli na zajištění vrcholných zahraničních návštěv, služebních cest, pietních akcí, péče o válečné hroby a veterány a jiných oficiálních akcí v zemích přidělení a přiakreditace.

7 OCHRANA UTAJOVANÝCH INFORMACÍ

7.1 *Personální bezpečnost*

V oblasti personální bezpečnosti VZ v roce 2013 přijalo **429** žádostí o vydání Osvědčení fyzické osoby, vydalo **431** Osvědčení fyzické osoby a byla vedena **4** řízení o zrušení platnosti Osvědčení fyzické osoby.

7.2 *Bezpečnost komunikačních a informačních systémů*

V oblasti zajištění bezpečnosti komunikačních a informačních systémů byly plněny úkoly spojené s výkonem bezpečnostní správy certifikovaných informačních a komunikačních systémů určených pro zpracování utajovaných informací a s tím spojenou kryptografickou ochranou utajovaných informací. Ve spolupráci s Národním bezpečnostním úřadem byla provedena opakovaná certifikace provozovaných informačních systémů.

V rámci využití nástrojů zaměřených na vyhodnocování bezpečnostních záznamů v reálném čase byly detekovány a vyhodnocovány případné hrozby, které by mohly mít vliv na bezpečnost utajovaných informačních systémů Vojenského zpravodajství.

7.3 *Fyzická bezpečnost*

V oblasti fyzické bezpečnosti bylo realizováno 6 projektů fyzické bezpečnosti v rámci ČR, 1 projekt v zahraničí a 8 návrhů bezpečnostního projektu. Dále bylo provedeno 38 kontrol funkce technických prostředků a provedeno 258 servisních zásahů.

V roce 2013 byly finančně kryty a realizovány tři vlastní návrhy na zkvalitnění opatření a technické prostředky fyzické bezpečnosti.

7.4 *Administrativní bezpečnost*

K zabezpečení jednotného postupu při výkonu spisové služby, administrativní bezpečnosti a archivní správy, v souladu s ustanovením § 66 zákona č. 499/2004 Sb., byl v lednu roku 2013 vydán Spisový řád VZ.

V roce 2013 bylo pracovištěm ochrany informací vyřízeno celkem **14 929 národních dokumentů** (spisů). V průběhu roku 2013 byla provedena dokumentační kontrola u všech subjektů VZ, při které nebyly zjištěny žádné závažné nedostatky. Koncem roku 2013 proběhla skartace vyřazených nosičů informací v objemu 400 kg.

Pracovištěm registru VZ bylo v roce 2013 vyřízeno celkem **6 370** dokumentů poskytovaných v mezinárodním styku. Z tohoto počtu bylo **4 404 dokumentů NATO** a **1 954 dokumentů EU**.

7.5 *Archivní služba*

Bezpečnostní archiv VZ vede v evidenci Národního archivního dědictví (NAD) 8 archivních fondů v časovém rozsahu od roku 1990. V roce 2013 plnil Bezpečnostní archiv VZ úkoly spojené s Generální inventurou NAD. Vyhodnocení plnění úkolů archivu je předmětem Výroční zprávy Bezpečnostního archivu VZ.

V Bezpečnostním a Správním archivu VZ je uloženo celkem 300 bm dokumentů a archiválií. V průběhu roku 2013 bylo do Bezpečnostního archivu a Správního archivu VZ převzato celkem 25,03 bm dokumentů od původců a právních předchůdců VZ.

Bezpečnostní archiv VZ vydal 25 protokolů o odborné archivní prohlídce a povolil skartaci dokumentů v rozsahu 61 bm. Centrálním skartačním místem bylo fyzicky zničeno 6,9 tuny dokumentů.

7.6 Zpřístupnění dokumentů bývalé Vojenské kontrarozvědky a Zpravodajské správy Generálního štábu Československé lidové armády a realizace evidenčních dotazů oprávněných subjektů

V rámci realizace Dohody mezi Ministerstvem obrany České republiky a Ministerstvem obrany Slovenské republiky o využívání dokumentů vzniklých před zánikem ČSFR byly v roce 2013 předány digitalizované dokumenty, jak je uvedeno v tabulce.

Předání digitalizovaných dokumentů za účelem naplňování Dohody:

	Počet osob	Počet snímků
rok 2013	457	33 412
celkem za roky 2007-2013	4 597	359 901

VZ realizovalo na 4 744 lustračních požadavků ve svých databázích od oprávněných subjektů a bylo provedeno šetření k 1 281 458 osobám.

Prostřednictvím Centrálního lustračního místa podalo Vojenské zpravodajství celkem 225 lustračních požadavků u orgánů státu.

Na základě požadavků oprávněných subjektů byly zpřístupněny dokumenty Vojenské kontrarozvědky a Zpravodajské správy Generálního štábu Československé lidové armády ke 204 lustrovaným osobám.

V souladu se zákonem č. 412/2005 Sb. obdrželo Vojenské zpravodajství od Národního bezpečnostního úřadu celkem 658 žádostí o evidenční šetření.

Dále bylo realizováno celkem 6 žádostí Národního bezpečnostního úřadu o zrušení platnosti osvědčení fyzické osoby podle § 101 zákona č. 412/2005 Sb. a 9 žádostí o prověření, zda fyzická osoba i nadále splňuje podmínky pro vydání osvědčení podle § 110 zákona č. 412/2005 Sb.

V souladu s § 140 odst. 3 zákona č. 412/2005 Sb., který stanovuje zpravodajským službám povinnost neprodleně hlásit okolnosti nasvědčující tomu, že držitel osvědčení fyzické osoby nebo držitel osvědčení podnikatele nebo dokladu přestal splňovat podmínky pro jejich vydání, zaslalo Vojenské zpravodajství celkem 26 oznámení Národnímu bezpečnostnímu úřadu.

8 KONTROLA ČINNOSTI VOJENSKÉHO ZPRAVODAJSTVÍ

8.1 Vnější kontrola a její výsledky

Kontrola zpravodajských služeb České republiky je upravena v § 12 a 13 zákona č. 153/1994 Sb. Z těchto ustanovení vyplývá právo výkonu kontroly činnosti zpravodajských služeb z úrovně vlády České republiky a Parlamentu České republiky.

Podle ustanovení § 13 zákona č. 153/1994 Sb. není ustanoveními tohoto zákona dotčena působnost státních orgánů ke kontrole plnění úkolů hospodaření se státním majetkem a plnění státního rozpočtu podle zvláštních právních předpisů. Těmito jsou zejména ustanovení o hospodaření s majetkem státu zákon č. 219/2000 Sb., *o majetku České republiky a jejím vystupování v právních vztazích*, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 166/1993 Sb., *o Nejvyšším kontrolním úřadu*.

V Bezpečnostním archivu VZ byla uskutečněna generální kontrola národního archivního dědictví ze strany odboru archivní správy a spisové služby Ministerstva vnitra. Při kontrole nebyly zjištěny žádné nedostatky.

Pražskou správou sociálního zabezpečení byla provedena kontrola plnění povinností v nemocenském pojištění, v důchodovém pojištění a při odvodu pojistného na sociální zabezpečení a příspěvku na státní politiku zaměstnanosti. Kontrolou nebyly zjištěny nedostatky.

V roce 2012 byla zahájena kontrola NKÚ zaměřená na „peněžní prostředky určené na pořízování vybrané výzbroje a techniky pro pozemní a specializované síly Armády České republiky“. Kontrola byla ukončena k 31. 8. 2013 se závěrem bez opatření a bez závad.

8.2 Vnitřní kontrola a její výsledky

Vnitřní kontrola Vojenského zpravodajství je zajišťována vlastními odbornými prvky. Kontrolní činnost je zaměřena zejména na oblast vnitřní bezpečnosti, ochrany utajovaných informací a hospodaření s majetkem státu. Kromě prověřování dodržování ustanovení právních předpisů České republiky je dohlíženo i na dodržování vnitřních řídicích aktů Vojenského zpravodajství, které aplikují vyšší právní normy pro specifické prostředí Vojenského zpravodajství.

V souvislosti se zahájením trestního řízení vůči řediteli VZ a dalšímu příslušníkovi VZ byl zpracován a v prosinci roku 2013 ministrem obrany schválen Statut činnosti stálého kontrolního orgánu VZ. Statut vymezuje vnitřní organizaci a činnost při kontrole uplatňování principu legality a legitimacy, kontroly a vnitřní bezpečnosti Vojenského zpravodajství. Ve stejném měsíci byl vydán i Kontrolní řád Vojenského zpravodajství, který stanovuje zásady a cíle vnitřní kontroly.

Velký počet kontrolních akcí v roce 2013 byl věcně zaměřen na hospodaření s finančními prostředky státního rozpočtu a majetkem státu s důrazem na dodržování principu hospodárnosti, účelnosti a efektivnosti. V této oblasti nebyly kontrolou zaznamenány zásadní nedostatky, kontrolní činnost však v několika případech napomohla ke zlepšení transparentnosti a efektivnosti hospodaření s majetkem.

Kontroly v oblasti ochrany utajovaných informací byly prováděny podle zákona č. 412/2005 Sb., příslušnými prováděcími vyhláškami a vnitřními řídicími akty. Vysoký počet kontrol administrativní, personální, fyzické bezpečnosti a bezpečnosti komunikačních a

informačních systémů a kryptografické ochraně informací napomohl k zajištění bezpečnosti této stěžejní oblasti ovlivňující činnost Vojenského zpravodajství.

V oblasti operativní činnosti byly u příslušných organizačních celků VZ prováděny kontroly zejména ve vztahu k výkonu této činnosti a ve vztahu k vedení odpovídajících evidencí v souladu s příslušnými ustanoveními zákona č. 153/1994 Sb., zákona č. 289/2005 Sb., zákona č. 412/2005 Sb., a příslušných vnitřních řídicích aktů.

Kontrolní činnost v roce 2013 byla prováděna na základě plánu činnosti vojenského zpravodajství a ročního plánu kontrol nebo operativně na základě rozhodnutí ředitele VZ. V některých případech byly naplánované kontroly operativně přizpůsobeny aktuálním potřebám a poznatkům. Naprostá většina kontrolních úkolů byla realizována formou tematické kontroly.

Činnost v oblasti vnitřní bezpečnosti byla zaměřena na jednotlivé součásti Vojenského zpravodajství s cílem preventivního záchytu, identifikace a následné eliminace zjištěných bezpečnostních rizik. V rámci činnosti k zajištění vnitřní bezpečnosti Vojenského zpravodajství byla realizována potřebná součinnost s orgány státní správy.

S oblastí vnitřní kontroly a vnitřní bezpečnosti Vojenského zpravodajství je bezprostředně provázána i činnost policejního orgánu VZ, který prioritně plní činnost vyplývající z ustanovení § 12 odst. 2 trestního řádu v případech podezření ze spáchání trestného činu příslušníky Vojenského zpravodajství. Proces legality, legitimacy a transparentnosti postupu při prověřování policejními orgány VZ je vykonáván dozorovou činností příslušných státních zástupců.

Další oblastí činnosti policejního orgánu VZ je problematika šetření a řízení ve věcech podezření ze spáchání jednání majících znaky přestupku či kázeňského přestupku u příslušníků VZ podle zákona č. 221/1999 Sb. Tuto činnost vykonávají příslušníci určení ředitelem VZ, mající postavení úředních osob.

9 601. SKUPINA SPECIÁLNÍCH SIL PROSTĚJOV

601. skupina speciálních sil (601. skss) Prostějov je předurčena ke speciálnímu průzkumu a zpravodajské činnosti (poskytování strategických informací), ofenzivní činnosti (operace se zaměřením na eliminaci určených cílů nebo získání informací, materiálu popřípadě osob) a v neposlední řadě k poskytování podpory a vlivu (např. výcvik speciálních složek afghánských bezpečnostních sil).

Činnost 601. skss v roce 2013 zahrnovala dvě hlavní oblasti, a to vedení a zabezpečení operační činnosti a rozvoj speciálních sil.

Nejdůležitějšími úkoly v operační oblasti byly ochrana zastupitelského úřadu ČR a jeho zaměstnanců v afghánském Kábulu Úkolovým uskupením speciálních sil KAMBA, společné zahraniční cvičení v Keni, jehož cílem bylo budování speciální jednotky Vojenského zpravodajství Keňské armády a v neposlední řadě podíl při zasazení a působení mise European Union Training Mission (EUTM) MALI.

První polovina roku 2013 byla zároveň období přípravy na přepodřízení 601. skss Generálnímu štábu Armády České republiky, k jehož uskutečnění do konce roku 2013, z rozhodnutí ministra obrany, nedošlo.

Speciální síly také pokračovaly v rozvoji a budování svých schopností. Rozvoj schopností probíhal plně v souladu s určením speciálních sil stanoveným dokumentem „Použití speciálních sil a vedení speciálních operací“ schváleným vládou ČR. Pro dosažení interoperability se speciálními silami členských států NATO byly schopnosti speciálních sil rozvíjeny také v souladu s požadavky stanovenými v dokumentech. **Byl dosažen stav, kdy jsou vytvářena ÚUSS plně připravena k nasazení nejen pro plnění národních úkolů, ale i v podmínkách plné integrace v rámci aliančních operací.**

601. skss se zúčastnila mnohonárodního cvičení speciálních sil COBRA 13, které svým rozsahem a významem patřilo k největším cvičením speciálních sil v Evropě. Cvičení probíhalo na území 4 států s velitelstvím komponentu speciálních sil v polských Kielcích a účastnilo se ho více než 10 států. Polské speciální síly tak úspěšně prošly certifikací pro vytvoření komponentního velitelství speciálních sil NATO (SOCC HQ – Special Operations Component Command Headquarters) s dosažením plných operačních schopností od začátku roku 2014.

V uplynulém roce se příslušníci 601. skupiny speciálních sil úspěšně účastnili také cvičení ORION 1 na Slovensku a cvičení EAGLE 1 se speciálními silami USA na území ČR.